

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312209485
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8312209485.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843, proti žalovanému Z. O., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XX, D., t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou Z. X., súdnou tajomníčkou Okresného súdu H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 976,42 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/42/2013-86 zo dňa 22.04.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 976,42 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 461,24 Eur od 15.02.2011 do zaplatenia a trov konania vo výške 58,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 350,75 Eur na účet zástupcu žalobcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí flexipôžičky reg. č. 008206801140705 uzavretej dňa 18.07.2005 medzi právnym predchodcom žalobcu (Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Bratislava) a žalovaným, bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 663,88 Eur. Žalovaný porušil podmienky zmluvy tým, že nesplácal úver riadne, čím sa dostal do omeškania. Právny predchodca žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011, postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému vo výške 976,42, ktorá pozostávala z istiny 461,24 Eur, úrokov 301,72 Eur, úrokov z omeškania 69,86 Eur a poplatkov 143,60 Eur. Na základe uvedeného súd prvého stupňa zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 976,42 Eur, ako aj úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 461,24 Eur od 15.02.2011 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa neprihliadal na námietku premlčania, vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovaného, pretože vykonaným dokazovaním nemal za preukázané odstúpenie od zmluvy alebo výpoveď zmluvného vzťahu. Uzavrel, že dlh žalovaného sa stal splatným dňa 18.07.2010, a teda dňom 19.07.2010 začala plynúť premlčacia doba, ktorej koniec by pripadol na 19.07.2013. Keďže žalobca podal žalobu včas dňa 27.02.2012, súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovaného neprihliadal. Súd zároveň neprihliadal ani na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku žalovaným, pretože mal za to, že v tomto prípade išlo o nekalú obchodnú praktiku, a preto bola táto dohoda neplatná.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p., vyhlášky MS SR 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške 58,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 350,75 Eur. Neúspešnému žalovanému ani vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane, náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Namietal, že dňa 18.07.2010 sa síce stal splatný celý dlh žalovaného, ale ten pozostával už len z poslednej anuitnej splátky, čo priamo vyplýva zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Mal za to, že premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti. Ak súd prvého stupňa nemal za dostatočne preukázané tvrdenie žalobcu, vyplývajúce z ním podanej žaloby, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo výpoveďou, mal prinajmenšom vyzvať žalobcu, aby špecifikoval, z ktorých konkrétnych splátok pozostáva istina a kedy sa stala tá ktorá splátka splatnou. Poukázal na to, že už ku dňu 14.02.2011, ako to vyplýva z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok VÚB, bol žalovaný 1.234 dní v omeškaní, t.j. viac ako tri roky a 4 mesiace. Dal do pozornosti odvolacieho súdu, že zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že vedľajší účastník nie je oprávneným na podanie odvolania a len umelo predlžuje súdne konanie. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,11 Eur s DPH, ktoré špecifikoval.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, pričom nie sú podmienky pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku, pretože tento je nepreskúmateľný.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je potrebné vždy hodnotiť ako odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom, pretože tento minimálne v odvolacom konaní nemôže reagovať na nepreskúmateľné závery súdu prvého stupňa, čo je zároveň dôvodom na zrušenie rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Pokiaľ ide o legitímáciu vedľajšieho účastníka na podanie odvolania, je potrebné konštatovať, že tieto oprávnenia vyplývajú vedľajšiemu účastníkovi z ustanovenia § 93 ods. 1,2 O.s.p., na základe ktorého v tomto konaní vystupuje na strane žalovaného ako organizácia na ochranu spotrebiteľa a bráni takto záujmy žalovaného ako spotrebiteľa v tomto konaní. Ako vedľajší účastník má právo na procesné úkony na obranu účastníka, na strane ktorého vystupuje, vrátane podania opravných prostriedkov s tou výhradou, že podanie takéhoto opravného prostriedku nesmie byť v rozpore s vôľou účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje alebo proti jeho záujmom.

Keďže odvolanie vedľajšieho účastníka nesmeruje proti záujmom žalovaného, odvolací súd nemá pochybnosti o oprávnenosti odvolania vedľajšieho účastníka proti rozsudku súdu prvého stupňa v predmetnej veci.

Podľa § 4 ods.3 in fine zákona č. 258/2001 Zz. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Význam RPMN súvisí s jednoduchším orientovaním sa spotrebiteľov pri výbere úverového produktu. V jednom číselnom vyjadrení má totiž spotrebiteľ vyjadrené celkové náklady spotrebiteľa na úver reflektujúce nielen úroky, ale aj poplatky, a to so zreteľom na dobu splácania a výšku splátok.

Žalobca si uplatňuje právo zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, ktorú uzavrel dňa 18.07.2005 právny predchodca žalobcu a žalovaný. Na základe predmetnej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 663,88 Eur (20.000,-Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60tich mesačných splátkach po 17,18 Eur (517,71,-Sk), pričom prvú splátku mal uhradiť dňa 18.08.2005 a poslednú dňa 18.07.2010 s ročnou percentuálnou mierou nákladov 11,33 %, avšak ročná percentuálna miera nákladov v danom prípade mala predstavovať v percentuálnych bodoch 22,37 % (príloha k zákonu č. 258/2001 Zz. v znení ku dňu vzniku zmluvy).

Žalobca uviedol žalovaného do omylu tým, že RPMN vyjadril označením 11,33 %. Judikatúra takéto praktiky spája s omylom v podstatnej veci (porov. rozsudok NS SR 1Sžo 106/2007) „Uvedením nepravdivého údaju o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), došlo k uvedeniu nepravdivého údaju o úrovni nákupných podmienok týkajúcich sa leasingových zmlúv a tým aj ku klamaniu spotrebiteľa“.

Používanie tejto praktiky je nekalou obchodnou praktikou (porov. rozsudok súdneho dvora C_453/10 Pereničová/S.O.S. Financ) „Obchodnú praktikou, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamlivú“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či to tak je vo veci samej. Konštatovanie nekalosti takej obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže podľa článku 4 ods. 1 smernice 93/13 založiť svoje posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie však nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13.

Uvedenie nesprávneho údaju RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v ust. § 4 ods. 3 in fine Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský. Rozhodnutie však trpí vadou, ktorou je nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie majúce za následok jeho nepreskúmateľnosť. Súd prvého stupňa nešpecifikoval z ktorých konkrétnych splátok pozostáva istina a kedy sa stala tá ktorá splátka splatnou a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ani z obsahu spisu nie je zjavné, akú výšku úveru už žalovaný uhradil.. Zároveň súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak priznal žalobcovi istinu úveru aj s úrokmi a poplatkami, pretože žalobca má právo len na vrátenie reálne požičaných finančných prostriedkov spolu so zákonným úrokom z omeškania.

Úlohou súdu prvého stupňa bude postupovať v súlade s vyššie uvedenými závermi odvolacieho súdu a vyzvať žalobcu na presnú špecifikáciu uplatnenej pohľadávky o ktorú opiera svoj nárok s tým, že žalobca špecifikuje splátky z ktorých pozostáva istina, uvedie kedy sa stala tá ktorá splátka splatnou a konkretizuje nesplatené splátky. Správne postupoval súd prvého stupňa, ak neprihliadal na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku žalovaným a vyhodnotil ju ako nekalú obchodnú praktikou, a preto bude potrebné zistiť, koľko žalovaný reálne a preukázateľne vyčerpal z úveru do zosplatenia a koľko reálne žalobcovi uhradil. Odvolací súd neskúmal či úrok, úrok z omeškania a poplatky vyhovujú z pohľadu maximálne stanovenej výšky, pretože predmetný úver z dôvodu nesprávne uvedenej výšky RPMN, považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkom odňala možnosť riadne brániť svoje záujmy v odvolacom konaní, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.